

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 7.8.2020 – Pro Rauchfrei e.V.
v. JS e.K.**

(Asia C-370/20)

(2020/C 390/29)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Revision-menettelyn valittaja: Pro Rauchfrei e.V.

Revision-menettelyn vastapuoli: JS e.K.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Käsittääkö direktiivin 2014/40/EU ⁽¹⁾ 8 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettu markkinoille saattamisen käsite tupakkatuotteiden tarjoamisen automaateissa siten, että automaateissa olevissa savukepakkauksissa on lakisääteiset varoitukset mutta kuluttaja ei aluksi näe automaattissa saatavilla olevia savukepakkauksia ja pakkauksissa olevat varoitukset tulevat näkyviin vasta, kun asiakas käyttää automaattia, jonka kassalla työskentelevä henkilö on ensin asettanut käyttöön, ja automaatti luovuttaa savukepakkauksen kassahihnalle vielä ennen maksutapahtumaa?
- 2) Käsittääkö direktiivin 2014/40/EU 8 artiklan 3 kohdan ensimmäiseen virkkeeseen sisältyvä kielto, jonka mukaan mikään "muu seikka" ei saa "peittää" varoituksia, tapauksen, jossa tavarán esillepanossa automaatti peittää koko savukepakkauksen ulkoasun?
- 3) Täyttyykö direktiivin 2014/40/EU 8 artiklan 8 kohdan tunnusmerkistökriteerit "vähittäismyyntipakkausten kuvat" myös silloin, jos kyse ei ole todellisuutta vastaavasta alkuperäispakkauksen kuvasta mutta kuluttaja yhdistää kuvan sen ulkoasun perusteella savukepakkaukseen ääriiviöjen, mittasuhteiden, värien ja logon osalta?
- 4) Täyttyvätkö direktiivin 2014/40/EU 8 artiklan 8 kohdan vaatimukset käytetystä kuvasta riippumatta jo silloin, jos kuluttajalla on ennen kauppasopimuksen tekemistä tilaisuus nähdä savukepakkaukset lakisääteisine varoituksineen?

⁽¹⁾ Tupakkatuotteiden ja vastaavien tuotteiden valmistamista, esittämistapaa ja myyntiä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä sekä direktiivin 2001/37/EY kumoamisesta 3.4.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/40/EU (EUVL 2014, L 127, s. 1).

**Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 7.8.2020 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu
ensimmäinen jaosto) asiassa T-399/16, CK Telecoms UK Investments v. komissio, 28.5.2020
antamasta tuomiosta**

(Asia C-376/20 P)

(2020/C 390/30)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Conte, C. Urraca Caviedes, J. Szczodrowski ja M. Farley)

Muut osapuolet: CK Telecoms UK Investments Ltd, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ja EE Ltd

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-399/16, CK Telecoms UK Investments Ltd v. komissio 28.5.2020 antaman tuomion
- palauttaa asian unionin yleiselle tuomioistuimelle uudelleen ratkaistavaksi
- velvoittaa kantajan ensimmäisessä oikeusasteessa korvaamaan muutoksenhausta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut ja
- päättää myöhemmin ensimmäisessä oikeusasteessa aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäinen valitusperuste: tuomiossa sovelletaan varteenotettavan todennäköisyyden olemassaoloa koskevaa näyttökynnystä, joka on tiukempi kuin oikeuskäytännössä ja EY:n sulautuma-asetuksessa ⁽¹⁾ vahvistettu kriteeri, jonka mukaan komission on määritettävä ”todennäköisin” lopputulos.

Toinen valitusperuste: kun unionin yleinen tuomioistuin edellyttää, että varteenotettavan todennäköisyyden toteamiseksi komission on näytettävä toteen, että keskittymä antaa sulautuneelle yksikölle vallan määrittää itse kilpailun muuttajat, se soveltaa oikeudellista kriteeriä, jota ei tueta sulautuma-asetuksessa ja joka on vastoin vuoden 2004 uudistuksen varsinaista tarkoitusta. Unionin yleinen tuomioistuin tekee lisäksi oikeudellisen virheen, kun se asettaa koordinoimattomiin vaikutuksiin perustuvan kahden kriteerin testin varteenotettavan todennäköisyyden osoittamiseksi.

Kolmas valitusperuste: kun unionin yleinen tuomioistuin edellyttää, että ”tärkeän kilpailuvoiman” on erottauduttava kilpailijoistaan kilpailuvaikutuksen osalta ja että sulautuvien osapuolten on oltava ”erityisen läheisiä kilpailijoita”, se ylittää tuomioistuinvalvontansa rajat, jättää huomiotta suuntaviivojen arvon ja ottaa riidanalaisen päätöksen ⁽²⁾ sisällön vääristyneellä tavalla huomioon tai – toissijaisesti – loukkaa tuomioistuinvalvonnan periaatetta, esittää puutteelliset perustelut ja rikkoo sulautuma-asetuksen 2 artiklaa.

Neljäs valitusperuste: kun unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että ennustettu hinnankorotus ei ollut merkittävä, ja kun se toteaa, että komission olisi pitänyt huomioida ”standarditehokkuushyödyt”, se poikkeaa sulautuma-asetuksesta, ylittää tuomioistuinvalvontansa rajat, esittää puutteelliset perustelut ja ottaa todisteet huomioon vääristyneellä tavalla.

Viides valitusperuste: kun unionin yleinen tuomioistuin rajoittaa valvonnan vain joihinkin riidanalaisessa päätöksessä esitettyihin toteamuksiin ja kun se tarkastelee kyseisiä toteamuksia erillään arvioimatta kaikkia todisteita yhdessä, se ottaa riidanalaisen päätöksen huomioon vääristyneellä tavalla, ylittää tuomioistuinvalvontansa rajat, rikkoo sovellettavia todistelua koskevia sääntöjä, soveltaa virheellisesti oikeudellista kriteeriä ja esittää puutteelliset perustelut.

Kuudes valitusperuste: unionin yleinen tuomioistuin otti riidanalaisen päätöksen huomioon vääristyneellä tavalla katsomalla, että siinä ei tarkastella sulautuneen yksikön verkon laadun heikkenemistä osana toista haittateoriaa. Unionin yleinen tuomioistuin laiminlyö niin ikään perusteluvollisuuttaan, kun se katsoo, että komissio teki oikeudellisen virheen luokitellessaan lisätyn avoimuuden vaikutuksen verkkoihin tapahtuviin kokonaisinvestointeihin koordinoimattomaksi vaikutukseksi.

⁽¹⁾ Yrityskeskittymien valvonnasta 20.1.2004 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 139/2004 (EY:n sulautuma-asetus) (EUVL 2004, L 24, s. 1)

⁽²⁾ Yrityskeskittymän toteamisesta sisämarkkinoille soveltumattomaksi (asia M.7612 – Hutchison 3G UK/Telefónica UK) 11.5.2016 annettu komission päätös C(2016) 2796 final (EUVL 2016, C 357, s. 15).